

EB- Történelem - Narancsos forradalom az NSZK-ban

2012 május 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A torna nagy hiányzója

Az 1988-as torna nagy hiányzója egy olyan labdarúgó, akiről fiatalabb olvasóink nemigen hallhattak, olvashattak, de az idősebbek is, lehet, elfelejtették már. **Rob de Wit** 1986-ban akasztotta szögére futballcsukáját, pedig csak 23. életévét töltötte be abban az esztendőben. A holland támadó nem önszántából tette mindezt: 1986-os spanyolországi nyaralása közben agyvérzést kapott, s bár túlélte, a tüzetes orvosi vizsgálatok után kiderült, nem

folytathatja karrierjét. A holland futballtársadalom pedig bízott felépülésében, ajaxos csapattársai például lábadozása során efféle üdvözlőkártyákkal „kedveskedtek” neki: „Nem is gondoltuk volna, hogy van agyad...” Hogy ne legyen könnyű az élet, De Wit a következő években még kétszer kapott agyvérzést, előbb 1993-ban, majd 2005 januárjában. Most 48 éves, nehezen mozog és beszél, és a dómajáték köti le (lásd alant, a róla szóló videóban).

Amikor egészséges volt, a jövő egyik fényes csillagát látták benne a hollandok, ki méltán ragyoghatott volna úgy, ahogy azt három kortársának, a csak Három Tulipánnak emlegetett Frank Rijkaardnak, Ruud Gullitnak és Marco van Bastennek is megjósolták. De Wit szülővárosa csapatában, az Utrechtben kezdte pályafutását, aztán 1984-ben a MU-ba távozó dán Jesper Olsen helyére leigazolta az Ajax. 1985-ben bajnok, 1986-ban kupagyőztes lett az amszterdamiakkal – akik 1987-ben Van Bastennel az élen megnyerték a Kupagyőztesek Európa-kupáját. A válogatottban 1985. május 1-jén mutatkozott be az osztrákok elleni vb-selejtezőn, második meccsét két hét múlva a Népstadionban, Magyarország ellen játszotta, s csereként beállva győztes gólt lőtt, ami playoffpárharcot eredményezett az oranjéknak! A belgák elleni hazai visszavágón (2–1) megint fontos gólt ért el, s ha nincs Georges Grün találata a 85. percben, Hollandia juthatott volna ki Mexikóba. Zsinórban nyolc meccset játszott a válogatottban, utoljára 1986 májusában lépett pályára, majd következett az a bizonyos ibériai vakáció. Ha nincs a betegség, minden bizonnyal is Eb-aranyat ünnepelhetett volna 1988-ban.

Sorozatunk nyolcadik részében a nyolcadik Európa-bajnokság, az 1988-as nyugat-németországi viadal történéseit elevenítjük fel zanzásítva.

Alaposan átrajzolódott az öreg kontinens térképe a négy évvel korábbi állapotokhoz képest 1988-ra. Őt olyan válogatott vett részt az NSZK-ban rendezett Európa-bajnokságon, amely 1984-ben nem volt ott Franciaországban, ezek közül csupán Anglia zárt pont nélkül, az abszolút Eb-újonc Írország majdnem továbbjutott csoportjából, az olasz együttes pedig az elődöntőben vérezett el.

Az Európa-bajnoki végelszámolásoknál 1972 óta nem látott Szovjetunió bombaerős csapattal (lásd még Mexikó, irapatói 0–6...) érkezett a szövetségi köztársaságba, ahol – igazolva félelmetes hírét – egészen a döntőig veretlen maradt. Ott attól a holland alakulattól szenvedett vereséget, amely ugyancsak bombaerősnek bizonyult, s amelyet az első csoportmérkőzésén még legyőzött.

A címvédő franciák nem jutottak ki az Eb-re (Michel Platini vissza is vonult rögvest), csakúgy, mint az 1984-es bronzérmes portugálok. A Franciaországban tündöklő, szintén harmadik helyezett „dán dinamitok” ezúttal hatástalanok maradtak: nem szereztek pontot csoportjukban. A francia földön ezüstös spanyolok sem léptek tovább a csoportkörből, az 1984-ben éppen általuk kiejtett nyugatnémetek ellenben besétáltak a négy közé, ahol nem sok hiányzott ahhoz, hogy megverjék az oranjét.

NYOLC PERCEN MÚLT AZ ÍR TOVÁBBJUTÁS

A holland válogatott erősségéről a mi válogatottunk is meggyőződhetett, tekintve, hogy egy kvintettben szerepelt vele a kvalifikációs szakaszban. Együttesünk mindkétszer vesztesen (0–1, 0–2) hagyta el a pályát az oranje ellen, amely egy gólt kapva és 15-öt adva mindössze két pontot hullajtott el a csoportelsőség felé vezető úton. Érdekesség, hogy az Eb hátsó, Marco van Basten csupán két alkalommal talált a hálóba a selejtezőben – Ruud Gullit és Johnny Bosman ugyanakkor egyformán négyszer.

Az NSZK-beli tornán Hollandia azon nyomban kikapott az első meccsén, legyőzje a szovjet válogatott volt, amely a kárpátaljai – pályafutását később, 1992-ben a Ferencvárosban befejező – Rác(z) László nagyszerű találatával zsebelte be a két pontot.

Az igazsághoz hozzátartozik: Hollandia, pontosabban Rinus Michels hadvezér még kereste csapatát a nyitányon. Hamar megtalálta mindenesetre, mert a következő csoporttalálkozón, az 1. fordulóban az íreket nagy meglepetésre vereséget szenvedő angolok ellen már kihagyta a két „bőnbakot”, John van’t Schipet és Bosmant – Erwin Koemannal és Van Bastennel váltotta őket.

A géppuskalábú, a szovjetek ellen még csak kispadon kezdő Van Basten kezdő tizenegybe vezénylése nagy húzásnak bizonyult: a Milan gólvágója mesterhármassal hálálta meg a bizalmat Anglia (3–1) ellen. A továbbjutás

szempontjából mindazonáltal nem e tripla nyomott legtöbbet a latban, hanem az állandó hajrácsere, Wim Kieft íreknek fejtelt gólja. Kieft jött, látott, és gy?zött – az 50. percben küldte pályára Michels, és a 82. percben Ronald Koeman „eltört” lövése után gy?ztes gólt (1–0) bólintott, ami a hollandok el?dönt?be jutását eredményezte (a döntetlen Írországnak kedvezett volna). Jegyezzük azért meg, hogy Kieft találata több mint leszgyanus körülmények között esett.

Amíg a torna el?tt titkos favoritnak kikiáltott hollandok nyögve nyel?sen és jó nagy adag mázlivall jutottak az el?dönt?be, addig a szovjet válogatott és a másik csoportban szerepl? nyugatnémet, olasz kett?s elég simán. El?bbi a hollandverést követ?en 1–1-et játszott az írekkel, a csoportkör 3. fordulójában pedig 3–1-re megverte Angliát. A Nationalelf és a squadra azzurra ugyancsak öt egységet gy?jtve került a négy közé – csupán egymás ellen vesztek pontot és csupán egymástól kaptak gólt (1–1).

A legújabb mumus

*Magyarország az 1980-as, az 1984-es és az 1988-as Eb-t megelőző selejtezőkben is egy csoportban szerepelt **Görögországgal**, de egyszer sem tudta megelőzni. Sőt a mumus görögök a 2008-as torna előtti kvalifikációk során sem „hibáztak” a mienk ellen: amíg a hellének elsők, a magyarok csak hatodikak lettek a C jelű hetesben.*

VAN BASTEN GYÖNYÖR?SÉGES „MEGTOLDÁSA”

A szerencséje az el?dönt?ben sem hagyta el az oranjét. A Lothar Matthäus, Jürgen Klinsmann és Rudi Völler nevével fémmjelzett házigazdák az 55. percben szereztek vezetést a csapatkapitány tizenegyesgóljával, s úgy festett, megnyerik a mérk?zést. Húsz perc múlva azonban a román loan Igna a túloldalón is befűjt egy 11-est, holott Jürgen Kohler teljesen szabályosan szerelte Van Bastent, aki, miután felállt, ment is volna tovább. A büntet?t R. Koeman váltotta góllra.

Közeledett a rendes játékid? vége, egyszersmind a hosszabbítás, amikor Van Basten megvillant, és a már óvatos, éppen ezért egy ütemmel elkés? Kohler szorításában estében Eike Immel kapujába l?tt. Csodaszép gól volt – évekig szerepelt a Telesport f?címében.

A másik el?dönt? kevesebb izgalommal szolgált, a szbornaja gond nélkül kerekedett felül (2–0) Olaszországon, 1960, 1964 és 1972 után negyedszer jutva be a fináléba.

A szovjet edzőmágnustól, Valerij Lobanovszkijtől nem ok nélkül várták, hogy sikerül majd megfékeznie a narancsmezéseket, ám fiai nem tudták megismételni az első meccsen nyújtott produkciójukat (Igor Belanov még büntetőt is rontott). És tegyük hozzá: a holland társulat sem úgy futballozott, ahogyan a felek csoportmeccsén – sokkal jobban.

„Az oranje az aranylabdás Ruud Gullit fejesével az első félidőben megszerezte a vezetést (...), ezt toldotta meg Van Basten a sokat emlegetett, gyönyörűséges kapásgóljával” – mi sem tudnánk a Futball-Eb 1958–2008 című könyvnél jobban leírni a lényegét. A Szovjetunió harmadszor (és utoljára) szenvedett vereséget Eb-döntőben, Hollandia pedig első (és mindeddig egyetlen) nagy tornáját nyerte meg.

Az NSZK-beli kontinensviadal amúgy nézőrekordot hozott, átlagosan 54 900-an tekintették meg a mérkőzéseket a helyszínen; más források szerint ez a szám 59 243, illetve 62 379. További érdekességek: a tornán – csakúgy, mint az 1972-esen – egyetlen kiállítás, egyetlen gól nélküli döntetlent és egyetlen hosszabbítással vagy tizenegypárbajjal végződő összecsapást sem jegyeztek fel.

8. EURÓPA-BAJNOKSÁG, NSZK (1988. JÚNIUS 10–25.)

Csoportkör

1. csoport

NSZK–Olaszország 1–1 (Brehner)

Spanyolország–Dánia 3–2 (Michel 5., Butragueno 53.)

NSZK–Dánia 2–0 (Klinsmann)

Olaszország–Spanyolország 2–0

NSZK–Spanyolország 2–0

Olaszország–Dánia 2–0 (Altobelli)

A végeredmény: 1. NSZK 5 pont (5–1), 2. Olaszország

2. csoport

Írország–Anglia 1–0 (Lynch)

Szovjetunió–Hollandia 2–0

Hollandia–Anglia 3–1 (Van Basten 4., Wiersma 6.,

Írország–Szovjetunió 1–1 (Whelan)

Szovjetunió–Anglia 3–1 (Alejnyikov 3., Mihajlic)

Hollandia–Írország 1**A végeredmény:** 1. Szovjetunió 5 pont, 2. H**Ei?dönt?****Hollandia–NSZK 2****Hamburg, 61 330** néz?.**G:** R. Koeman (74. – 11-esb?l), Van Basten**Szovjetunió–Olaszors****Stuttgart, 61 600** néz?.**G:** Litovcsenko (58.), P**Dönt?****Hollandia–Szovjetun****München, 72 308** néz?.**Hollandia:** Van Breukelen – Van Aarle, Rijkaard, R. Koeman,
Koeman – Gullit – V**Szovjetunió:** Daszajev – Gyemjanyenko, Higijjatullin, Alejnyik
(Baltacsá, 69.), Rác – Belanov, P**G:** Gullit (33.), Van B**Gólkirály:** Van Basten**A torna csapata:** Van Breukelen (Hollandia) – Bergomi (Olaszország), Maldini (Olaszország) – Matthäus (NSZK), Giannini (Olaszország), Vialli (Hollandia), Vialli (Olaszország)

Hegy Tamás -nso.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalátról tabumentesen

Ajánló